

ses varietats. Harmonitzarem l'escampall d'organitzacions i agrupaments mèdics; donarem unitat a la varietat, per a acumular tots els esforços, simplificant-los i reforçant-los.

Tindrem un lloc d'esplai i de reunió a casa nostra, on tots cabrem i tots ens trobarem. Procurarem que cap confrare senti a mancar quelcom que freturi, posada el de fora, companyia el de la capital, germanor tots.

Endegarem el fill del metge en la seva carrera, li buscarem guia i esplai, li darem estatge.

Posarem a disposició del soci tot allò que en higiene, esport, art o treball tingui fretura, que res trobi en falta. Farem que dins la nostra casa el metge i els seus trobin el major acumulament de benestar possible dins les dèries de la vida que anem fent.

Aquí teniu, volguts confreres, tot el que nosaltres desitgem fer per a tots i amb tot entusiasme; no és l'obra d'uns quants, és l'obra de tots, el conjunt que obtindrem després de posar-hi l'esforç tots plegats.

La primera empena és donada i amb bravesa, l'entusiasme és la companyia més plaent a l'òbol que els primers subscriptors han compromès. Que bell és l'entusiasme donat tan pròdigament!

Els bons companys nostres Taxonera i Tost no paren en recollir ofertes i entusiasme.

Del vell mestre, que ha esmerçat sa vida en el treball constant i fructífer ensenyant i curant, al jove metge, que inicia sa carrera amb fè ardent, tots senten amb amor aquesta obra que ve a resumir tots els esforços i activitats que d'uns quants anys són llei i profit per als metges de terra catalana.

Quin és el català que no senti fretura de viure amb llibertat en casa pròpia? Cap dels mil nou-

cents socis del Sindicat de metges pot pendre's amb desinterès una obra tan volguda com la de tenir una Llar amorosa i suau on reposar de les fatigues del treball i reprendre amb energia la tasca constant de saber molt per a fer molt bé.

En aquesta època dolça de Nadal, quan el món reposa de sos afanys al peu del bressol de l'Infant Déu, és quan troba més dolça la Llar, totes les virtuts de la caritat i de la pau es fan més vistoses i simbòliques, l'harmonia en el viure, la germanor entre els homes, la mútua confiança s'infiltra en el nostre cor per a fer-lo amorós i inclinat a tota bona obra.

Obra d'empena és la nostra, obra completa ha d'ésser, mil nou cents metges poden fer una obra gegantina aportant-hi cada ú un mínim esforç.

Llegiu la llista dels subscriptors i veureu com tot-hom fa el que pot, és curta la llista encara, no triguen a apuntar-vos-hi, per tot el febrer la llista ha d'ésser acabada, no espereu demà, subscribiu-vos avui, que la vostra subscripció no ha d'ésser totalment esmerçada fins dintre dos anys, teniu temps per a sense esforç despendre-us de la quantitat que signeu, diner que us rendirà interès, que serà amortitzat en termini no llunyà.

Mireu-vos la casa del Metge com a casa vostra, que de tots és i serà; ajudem-nos enfortint nostra unió, no us poseu indiferents davant d'aquest pregó, anem a fer l'obra magna per a nosaltres i les generacions mèdiques que vindran. Com ens beneiran els metges que s'aniran succeint en aquesta nostra terra, com beneiran nostre esforç

Confreres de Catalunya, mireu que riallera s'aixeca nostra Casa, veniu tots a posar-hi vostra paletada, necessitem l'opinió de tots i la contribució de tots. No trigueu.

LLUIS VILA ABADAL

Es una vergonya per a els Metges de Catalunya, car som l'única professió lliberal que no té la seva llar. Fem entre tots un petit esforç, i esborrem aquesta taca que pesa com llosa de plom, damunt la nostra col·lectivitat.